

Градски съд Прищина
Н. № 2397/09

14-ти април 2010 год.

В името на народа

EULEX съдия - Франческо Флорит, с участието на протоколита Жаклин Райън по наказателното дело срещу подсъдимите:

Пламен Димитров, роден на 08.04.1978 г. в София, България, с бащино име Иван, с местожителство в "Младост" - 1, бл 36, етаж 2, София, България, български гражданин, задържан от 18-ти септември 2009 година;

Мартин Иванов, роден на 08.01.1984 г. в София, България, с име бащино име Кирил, с местожителство в "Младост" - 1, бл 36, вх. 9, етаж 2, София, България, български гражданин, задържан от 18-ти септември 2009 година;

Срещу същите е повдигнато обвинение с обобщен Обвинителен акт пред Градския съд на Прищина на 21 декември 2009 г., изменен на 14 април 2010 г. за извършване на престъпление, изразяващо се в:

Опит за проникване в компютърни системи в съучастие съгласно член 264 (1) и член 20 и член 23 от Наказателния Кодекс на Косово;

След откритите съдебни заседания, проведени на 19 Февруари 2010, 3 Март 2010, 31 Март 2010, 14 Април 2010 в присъствието на: Прокурора Хаки Геча□; подсъдимите Пламен Димитров и Мартин Иванов; тяхните защитници - Осман Хаволи и Вахид Халили; представителя на ответника Про Кредит Банк, Томе Гаши, на 14 Април 2010 публично:

ПРИСЪДИ:

Признава подсъдимите **Пламен Димитров и Мартин Иванов**, с лични данни посочени по-горе,

за виновни в това, че са извършили престъпление **Опит за проникване в компютърни системи в съучастие** съгласно член 264 (1) и член 20 и член 23 от Наказателния Кодекс на Косово;

Поради следните съображения:

На 18 септември 2009 г., около 18:40 часа, на улица „Бил Клинтън“ в Прищина, подсъдимите в съучастие са се опитали да влязат в компютърната система на "Про Кредит Банк" и "Райфайзен Банк" в Косово с намерението да се сдобия с незаконно придобита материална облага. По-специално, те са се подготвили с модифицирана мини камера, която да бъде поставена в банкомат с цел установяване ПИН кодовете на банкови карти, така че, заедно с данните за банковите карти, те да могат да се снабдят с дубликати на картите с намерението да извършват незаконни тегления от банковите сметки на клиенти на банките; в този момент, те са арестувани от полицията в близост до банкомат на Про Кредит и Райфайзен Банк, като в подсъдимия Мартин Иванов е открита специално модифицирана мини камера, а други електронни устройства са били открити в хотелска им стая в хотел "Плаза" в Прищина.

Поради което и на основание член 38, 65 и член 264, параграф 1 от Наказателния кодекс на Косово

Осъжда подсъдимия Пламен Димитров на

на лишаване от свобода за срок от една (1) година и шест (6) месеца

Осъжда подсъдимия Мартин Иванов

на лишаване от свобода за срок от една (1) година и шест (6) месеца

Приспада времето, през което на подсъдимите е наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“ от 18 септември 2009 г. до влизане на решението в сила, от срока на наказанието лишаване от свобода съгласно присъдата в съответствие с член 73 от НКК.

На основание член 54, параграф 2, точка 9 от НКК, обвиняемите ще бъдат експулсирани от територията на Косово, след като същите изтърпят изцяло наложеното им наказание.

Мотиви

История на процеса

Общинският прокурор на Прищина, подаде обобщен обвинителен акт по НП. Нр. 3286-9/2009 на 21 декември 2009 г., с който срещу подсъдимите бе повдигнато обвинение за извършване на престъпление **Проникване в компютърни системи в съучастие** съгласно член 264 (1) и член 23 от Наказателния Кодекс на Косово.

На 29 декември 2009 г. подсъдимите поискаха съдиите на EULEX да поемат тяхното дело. На 11 февруари 2010 г. председателят на събранието на съдиите EULEX възложи делото на съдиите EULEX на Окръжния съд в Прищина.

Делото срещу подсъдимите започна на 19 февруари 2010 г. и продължи на 3 март 2010 г., когато трябваше да бъде отложено отново поради отсъствието на някои от множеството пострадали лица, които все още не са били напълно идентифицирани и уведомени.

Делото продължи на 23 март 2010 година. След проверката на редовността на уведомяването на всички страни, законният представител на *Про Кредит Банк*, Г-н. Том Гаши представи на съда пълномощно от банката. След изчитането на обобщения обвинителен акт, съдът изслуша следните пострадали лица като свидетели: Хажи Арифи, Скендер Мисими, Насер Сахити и Севдие Каноли. На същото заседание съдът изслуша и показанията на служителите на Косовската полиция Зиядин Исоку и Явдуш Яшари. По време на същото заседание, прокурорът предаде на съда полицейския доклад от 29-ти септември 2009 година, подписан от служителя Явдуш Яшари.

Делото продължи на 31 март 2010 година. За да получим по-подробна информация по някои въпроси от делото, съдът отново изслуша свидетелите Зиядин Исоку и Явдуш Яшари (за резултатите от експертизата, поискана от съдебномедицински институт в чужбина и за технически преглед на програмите, инсталирани на компютъра, иззет от подсъдимите). По време на съдебното заседание, компютърът и други електронни устройства, конфискувани на 18 септември 2009 г., бяха показани в Съда.

На същото заседание съдът разпита подсъдимите Пламен Димитров и Мартин Иванов.

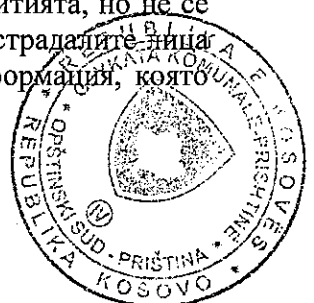
Делото продължи на 14 април 2010 г. с заключителната пледоария на прокурора, на законния представител на *Про Кредит Банк* и на адвокатите на подсъдимите - г-н Осман Хаволи и г-н Вахид Халили. Съдът също така изслуша и заключителната реч на подсъдимите Пламен Димитров и Мартин Иванов.

По време на заключителната си пледоария, общинският прокурор измени обобщения обвинителен акт, като промени повдигнатото обвинение в **Опит за проникване в компютърни системи в съучастие** съгласно член 264 (1) и член 20 и член 23 от Наказателния Кодекс на Косово.

В края на същото заседание, съдът обяви публично решението си.

Фактологически изводи

Съдът изслуша показанията на пострадалите лица, посочени по-горе. Свидетелските показания представиха съда общата картина на събитията, но не се събраха преки доказателства, свързани с подсъдимите, тъй като пострадалите лица са само жертви на престъплението и същите не разполагат с информация, която

може да бъде полезна с оглед установяване наказателната отговорност за извършването на престъплението от двамата подсъдими.

Съдът изслуша и показанията на полиците Зиядин Исоку и Явдуш Яшари.

От показанията им стана ясно, че след полицейска операция наречена "BANKAT", проведена поради големия обем на получените жалби относно незаконни тегления от банкови сметки на различни банки в Косово, на 18 септември 2009 около 18:40 часа полицията е получила информация на подозрително поведение на двама души. В резултат на това, подсъдимите са били арестувани от полицията в Косово на улица "Бил Клинтън" в Прищина в близост до ATM устройство на *Про Кредит Банк*.

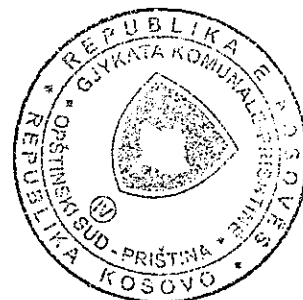
В подсъдимите и в хотелската им стая в хотел Плаза са намерени следните вещи: компютър-лаптоп SONY със сериен номер C2004E7P, две модифицирани мини камери, ръчна изработка, едната от мини камерите е със сериен номер ESH08-BU38; 3G USB модем със сериен номер X020X-8BNBG1-1; USB капацитет 2G със сериен номер. 30996-001; резервни компютърни кабели; различни кредитни карти; пари в брой в размер 3.055,00 евро и дребна сума в лева.

При арестуването му от полицията, в Мартин Иванов е открита една от двете модифицирани мини камери.

На лаптопа са открити следните програми: (*Дата Доктор Дата Уайпър* (Data Doctor's Data Wiper); Четец/ записвач на магнитни ленти на карти (Magnetic Stripe Card Reader); Криптираща програма PGP Прити Гуд Прайвъси (Pretty Good Privacy).

2 снимки (изобразяващи клавиатурите на банкомати) и видео записи са били намерени в компютъра и в паметта на една от мини камерите.

Полицай Зиядин Исоку обясни, че е следовател в Косовската полиция, занимаващ се с разследване на компютърни престъпления. В деня на ареста на подсъдимите, той е призован да предостави своите услуги. Той обясни пред съда, че отнетите вещи не са за обичайна употреба и че те са специално използвани за престъпления, свързани с "клонирание" на банкови карти и за незаконното теглене от банкови сметки. Свидетелят заяви, че една от модифицираните мини камери има самозалепващата се лента (двустранна), което предполага, че тя е направена, за да се прикрепя към банкомати. Полицаят обясни пред съда, че тези мини камери имат свои собствени батерии и записващо устройство и че са направени по такъв начин, че когато се поставят в банкомат, не се виждат. Освен това полицаят заяви, че всички данни от лаптопа на подсъдимите са се намирали на външен хард-диск, изпратен в специализиран център в чужбина, но отговор все още не е получен.

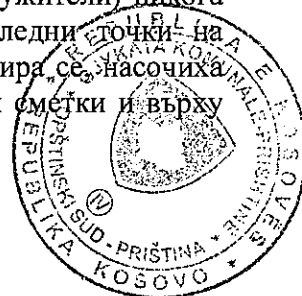
Полицай Явдуш Яшари заяви, че е член на Косовската полиция от 1 юли 2002 г., работещ като IT специалист и изследовател на електронно оборудване. Той свидетелства, че в лаптоп, конфискуван от подсъдимите, е намерил две компютърни програми, едната наречена четец/записвач на магнитни ленти на карти, другата PGP Прити Гуд Прайвъси (Pretty Good Privacy). Както бе изяснено, четецът / записвачът на магнитни ленти на карти се използва за възпроизвеждане на банкови карти (така нареченото "клонирание").

Програмата PGP е софтуер, използван за криптиране на информация. Данните и файловете в лаптопа са били защитени с парола; Косовската полиция не разполага със софтуер за достъп до нея или да може да декодира (разкрие) паролата. Поради липсата на парола съдържанието на файловете не може да бъде видно. Свидетелят си спомни, че е имало две (2) снимки от клавиатура на банкомат и видео запис, който бе даден на следователя.

По време на разпита, подсъдимият Пламен Димитров свидетелства, че единствена цел на идването му в Косово няколко пъти е, за да закупи цигари в насипно състояние, които да може да продава в България, тъй като при първото си посещение е установил, че цигарите в Косово са много по-евтини. Той заяви, че познава подсъдимия Мартин Иванов поне от 15 години, тъй като те живеят в една сграда и са приятели. Преди да напуснат България, един човек на име Петър му дал една черна компютърна чанта с лаптоп, зарядно устройство, с три резервни кабели, един калъф с 3G модем, две пластмасови поставки с вградени камери и електронни устройства, едно устройство USB Memory Stick и една малка найлонова торбичка с електронни резервни части. Тази чанта е трябвало да се предаде на един човек, пред Гранд хотел в Прищина. За да го направи, Пламен е трябвало да се обади на Петър и да опише облеклото си, след което Петър е трябвало да се свърже с човека в Прищина и да предаде описанието на човека, който е следвало да дойде и да вземе чантата. Доставка не е била осъществена, тъй като подсъдимите са били арестувани преди това. Преди преминаване на българската граница подсъдимите са проверили черната чанта и са намерили мини камерите, които първоначално са смятали за бомби. След обаждане до Петър, те са били уверени, че устройствата са камери за наблюдение за приятел, който имал бар в Прищина, на който са му били необходими, за да наблюдава персонала си.

По време на разпита, подсъдимият Мартин Иванов свидетелства, че той познава Пламен Димитров от дълго време и че са приятели. Идеята да дойде в Косово за цигарите дошла изцяло от Пламен, тъй като той е бил преди това в Косово и открил, че цигарите в Косово са много по-евтини. Показанията за двете им посещения в Косово бяха идентични с тези, дадени от Пламен. Въпреки това, Мартин Иванов заяви, че той не познава Петър и че черната чанта е била работа на Пламен и той нямал отношение към въпроса.

Показанията на свидетелите (пострадалите лица и полицейски служители) никога не са били оспорвани от страните. Те отразяват различни гледни точки на събитията, описани в обвинителния акт. Пострадалите лица, разбира се, насочиха вниманието си само върху тегленето на пари от техните банкови сметки и върху

начина, по който са разбрали за това. Полицейските служители, от друга страна, обясниха как е било проведено разследването по делото и процесуалните действия, предприети от полицията и прокуратурата.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите и същите не са били предмет на съществени възражения. Те са завършени и подробни. Освен това, те се подкрепят изцяло от документите по делото.

Същото не може да се каже по отношение на изявленията на подсъдимите, направени в хода на следствието.

Съдът не може да даде вяра на това, че единствената цел за посещението на подсъдимите в Косово е закупуването на цигари на едро.

Най-малко при две свои посещения те са се върнали в България, без да са закупили нищо. Те са предприели дълъг път с две коли (в единия от случаите) и са се върнали с празни рце, без дори да закупят законно допустимото количество, най-малкото, за да оправдаят направените разходи. Те не са направили никакви опити да установят бизнес контакт, обяснявайки, че цигарите са били толкова евтини в Косово, че те са смятали да ги купуват на едро от улицата. Това е недостоверно обяснение за двама бизнесмени, които са искали да изкарват печалба от това начинание.

В крайна сметка обясненията, дадени от подсъдимите, са непоследователни, недоказани и нелепи. Те не могат да се приемат от съда като логична основа за решение.

Правни заключения

Делото срещу двамата обвиняеми започна въз основа на едно обвинение, но завърши с друго. Първоначално прокуратурата преследва двамата подсъдими за проникване в компютърната система на банка и за теглене на пари, накърнявайки правата на повече от трийсет души, но в края на процеса главният прокурор промени обвинението в опит за проникване.

Това се наложи, тъй като в хода на процеса главният прокурор установи, че фактите отчасти са различни от тези, които колегата му е описал в обвинителния акт и че не е имало реална възможност първоначалното обвинение да бъде доказано.

С други думи, г-н Хаки Гечай заяви, че някои елементи, установени с показанията на свидетелите и документите по делото (полицейски доклади, научни изследвания на полицията, компютър и други електронни устройства, изети и анализирани

предложенията и становищата на пострадалите лица), възпроизведеха фактите по начин, различно от първоначалния.

Г-н Хаки Гечай е прав.

Показанията на Хаши Ариффи, Скендер Мисими, Насер Сахити, Сеждие Каноли наистина потвърдиха, че срещу банковите сметки на пострадалите лица (сред които свидетели са упоменатите по-горе), са извършени нарушения, което е довело до икономически загуби от различни суми поради неразрешени тегления, извършени около средата на месец септември 2009 г. от различни места в България и Канада.

В обвиняемите действително са били открити инструменти, които несъмнено водят до заключението, че същите се използва изключително с цел незаконно проникване в електронната система на банка.

Но показанията, дадени в съда (както и други данни, събрани от разследващия прокурор) не бяха достатъчни, за да се установи, че тегленията, посочени в обвинителния акт са били направени от обвиняемите или от лице, свързано с тях, действайки въз основа на събраните данни от двамата обвиняеми. В известен смисъл може да се каже, че прокуратурата, която, първоначално разследва делото, е приложила принципа *post hoc, ergo propter hoc* (от латински за "след това, следователно поради това"). Или казано с по-прости думи, тя е стигнала до извода, че след като двамата обвиняеми са били арестувани непосредствено след извършването на незаконните тегления и също така - са били арестувани от България (страна, която очевидно е свързана с някои от незаконните тегления, извършени от България), то би трябвало да има причинно-следствена връзка, която връзка е достатъчна да докаже наказателната отговорност на двамата обвиняеми.

Вярно е, че главният прокурор се е опитал да отвори компютъра, изнет от обвиняемите и анализиран от Съдебна полиция в Косово (показанията на полицейският служител Явдуш Яшари) и в чужбина (Зиядин Исоку). Но поради невъзможността да се анализира цялата информация, запаметена в компютъра и като се има предвид отказа на обвиняемите да сътрудничат, не е ясно как би могло да се установи, че тегленията, посочени в първоначалния обвинителен акт, са били направени от двамата обвиняеми, а не, например, от други правонарушители, извършващи действия в Косово приблизително по едно и също време.

В досието няма доказателства за мисловния процес, следван от главния прокурор, върху който не само носи тежестта на доказване за извършеното престъпление, но и да установи доказателствата, обосноваващи отговорността на обвиняемите.

Едно възможно обяснение за инициативата на прокурора срещу обвиняемите, след като са били в тях са открити и същите са арестувани с електронни устройства за възпроизвеждане на карти, може да бъде намерено в показанията на Зиядин Исоку. Той си спомни, че по време на събитията (средата на септември 2009 г.) са извършени множество нападения срещу електронните системи на различни банки

около Косово. Въпреки това, след представянето на първите доклади, по-голямата част от кредитните институции, вероятно притеснени за разпространяването на новината за уязвимостта на техните електронни системи сред клиентите им, са се отказали да подават тжбa за започване на съдебно дирене наавтора (ите) на такива нападения. Само "Про Кредит Банк" е завела такава тжбa и поддържа същата в съда, давайки на главния прокурор практическа възможност да започне съдебно преследване на двамата обвиняеми (член 264.3 НКК предвижда, че "наказателно преследване за престъпление, предвидено в настоящия член, се открива в резултат на тжбa"). Докато чака резултата от анализа на компютъра (който, ако беше положителен, щеше да потвърди обвинението) и с оглед на ограниченията във времето, определени с решението на Върховния съд на Косово за задържане (за преквалификация на престъплението и необходимостта да се проведе съдебно преследване по обобщен обвинителен акт), главният прокурор нямаше друг избор, освен да започне съдебен процес, без да е сигурен, компютърът съдържа достатъчно информация, за да се установи, че незаконните тегления регистрирани няколко дни преди ареста на двамата обвиняеми, биха могли да бъдат свързани с тях.

Във всеки случай, развитието на процеса показва, че првоначално повдигнатото обвинение не може да бъде доказано поради посочените причини. Поради това, в съдебното заседание на 14 Април, прокурорът на основание член 376 НПКК измени обвинителния акт, като предяви обвинение за опит към извършване на престъпление, предполагайки, че изземването на електронните устройства, открити в обвиняемите вечерта на 18-ти септември 2009 г., ще бъде достатъчно за доказване на тяхната наказателна отговорност поне за опит към извършване на престъплението проникване в компютърни системи.

Както вече бе посочено по-горе, прокурорът се оказа прав.

В обвиняемия (по-конкретно, Мартин Иванов), при задържането му от полицията на 18 септември 2010 г. в непосредствена близост до банкомат на *Про Кредит Банк*, са намерени една от двете модифицирани мини камери. Следва да бъде ясно, че така наречената модифицирана мини камера се състои от комплексно и съвършено устройство, със самостоятелна апаратура, събрана в пластмасова кутия и снабдена с памет и батерия. Кутията се поставя в банкомата, като същата има възможност да записва изображения, които се съхраняват за дълго време и които впоследствие се използват за създаване на клонинги на оригиналните карти.

Обясненията на подсъдимите относно притежаването на това устройство (и на други устройства, открити и иззети от стаята на подсъдимите в хотел на град Прищина) са нелепи. Те разказаха неприемливата история за молба, отправена от Петър (излишно е да се споменава, че неговата фамилия е неизвестна...) да ги донесат на лице, което в последствие е трябвало да се свърже с тях и да се срещнат пред Гранд Хотел Прищина.

Както вече бе казано, не се изисква много, за да се опровергае историята. Достатъчно е да се каже, че тя е напълно абсурдна и в своята цялост прилича на историите, които се слушат по целия свят от съдиите на всяка страна от подсъдими, които не разполагат с по-добро оправдание. Същият този съдия е чул подобни невероятни оправдания от подсъдими в Италия, в Португалия, в Източен Тимор, в Англия, когато е имал възможност да упражнява официалните си функции или да учи право в тези страни.

Как се стига дотам, че едно лице се движи с автомобил от България до Косово по случайност (за пътуване с негова годеница или за да внесе контрабандно пакети с цигари) и после да приеме да пренесе съмнителни компютърни устройства?; как се стига до там че Пламен и Мартин са приели да доставят съмнителния материал в Косово на човек, който не познават, само въз основа на просто искане от някой известен като Петър? Това, че подсъдимите се опитват да пробутат подобни абсурдни версии на опитен съдия, е просто обидно за интелигентността на съдията и обикновените хора.

Липсата на потвърждаващи доказателства, обстоятелствата около ареста (в близост до банкомат, с подозрително поведение - виж полицейски доклад), общите твърдения за присъствието на подсъдимите в Косово (с цел да извършат контрабанда на цигари в България - такъв риск за няколко евро!) прави обясненията, дадени от обвиняемите по време на следствието срещу тях, недостоверни.

Каква е причината за задържането на камерите и на компютър, снабден със софтуер за възпроизвеждане на кредитни карти?

Отговорът е ясен.

Подсъдимите са се опитвали да поставят устройството, за да извършат проникването в компютърната система на банката.

Не може да се каже повече, имайки предвид поведението на подсъдимите в съда (които разказаха една невероятна версия). Следствието започна с арестуването на обвиняемите и изземването на съмнителни вещи и на практика завърши с него.

Това достатъчно ли е за установяване на наказателна отговорност на подсъдимите? Дали притежаването на съмнителни вещи, специално изградени за незаконната употреба, е достатъчно само по себе си да представлява опит към извършване на престъпление?

Съдът смята така. Законната разпоредба на член 20 НКК предвижда като опит да се разбира всяко умишлено "незабавно действие по отношение на извършването на

престъпление, което действие не е завършено или целта на търсеното престъпление не е постигната".

Акът на движение с автомобил от България за Косово с усъвършенствани устройства с цел извършване на престъпление, представлява действието съобразно с изискванията на член 20 НКК. Действието изисква отделено ниво на техническо познание, способност да се намери правилното място и вероятна координация с други сътрудници, живеещи в чужбина. Всичко това показва, че престъпната дейност, организирана от подсъдимите, е сложна по своя характер, така че може да се заключи, че когато подсъдимите са открити в Прищина, на улица Бил Клинтън, планът, разработен от тях или за изработването на който те са допринесли, вече е бил в етап на изпълнение. В този смисъл, това не е обща идея - нещо което предстои да бъде разработено, а по скоро един план, приложен на практика. Тяхното действие, с други думи, пряко предшества извършването на престъпно деяние (както се изисква от член 20 НКК); то е важен етап в извършването на престъпни посегателства. Естествено, то е умишлено, тъй като съгласуването на такова сложно престъпление не може да стане случайно.

Максималната присъда за нарушаване на член 264 НКК е лишаване от свобода за срок от пет години, което надхвърля максималното наказание, предвидено в член 20 НКК за наказуем опит (най-малко три години). Поради тази причина, опит към извършване на престъпление е допустим.

В конкретния случай, във връзка с опита към извършване на престъпление проникване в компютърна система може да позовем на член 264.1, 20 и 23 НКК.

Като се има предвид правилото на търпимост, предвидено в член 20, алинея 3 НКК, се определя наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца.

И двамата подсъдими заслужават еднакво наказание, тъй като не е възможно да се разграничи тяхната наказателна отговорност. Те са действали съвместно и са се поддържали взаимно, когато са били открити, съгласували са една недостоверна версия, за да откажат да обяснят реалния контекст на наказуемата си дейност.

Размерът на наказанието е пропорционален на щетите, които двамата подсъдими са имали за цел да причинят на пострадалите. Идвайки от чужбина с цел да проникнат в банковите сметки на други хора, може лесно да се приеме, че те не са имали намерение да се ограничат само с вземането на банковата сметка на един или няколко клиенти на банката, а те са възнамерявали да се снабдяват за известен период от време с ПИН-кодовете и данните от кредитните карти, преди да започнат да възпроизвеждат кредитни карти, така че да доведат до възникването на огромни вреди (и съответното незаконно предимство за себе си).

Една година и половина е достатъчна да възпре подсъдимите и евентуалните им последователи от извършването на нови престъпни дейности. В допълнение към

това, относително младата възраст на двамата подсъдими е в тяхна полза при определяне на наказанието.

Времето, прекарано от подсъдимите в задържане под стража след 18 септември 2009 г. до влизането на решението в сила, ще бъде приспаднато от наказанието лишаване от свобода в съответствие с член 73 от НКК.

Съгласно член 54, линия 2, точка 9 от НКК, двамата подсъдими ще бъдат експулсирани от територията на Косово, след като изтърпят изцяло наказанието си по искане на главния прокурор.

Двамата подсъдими не могат да бъдат незабавно освободени: възможността да се изпълни решението относно тях е ясно свързана с продължителността на задържането, наложено срещу тях. Ако те бъдат освободени, очевидно ще напуснат страната и ще се укрият в България, откъдето ще трябва да започне процедура за екстрадиция.

На последно място, по отношение пострадалото лице:

Щетите, претърпени от Про Кредит Банк, са в размер на 13, 557. 55 евро. Банката е изброила около 32 пострадали лица, на които са били възстановени загубите, претърпени от тях.

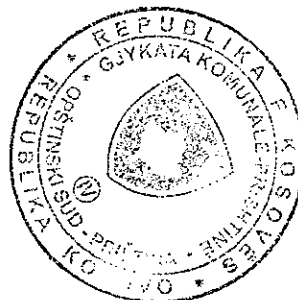
Но както бе посочено по-горе, в хода на съдебния процес обвинението бе променено от извършено проникване в опит за проникване.

Естествено, ако става въпрос за опит за проникване, то това означава, че проникването все още не е извършено. Следователно, все още не е можело да са настъпили щети.

Фактът, че Про Кредит Банк е обезщетила щетите, претърпени от клиентите ѝ, не се оспорва. Въпреки това, в настоящия процес не са събрани доказателства, установяващи, че щетите са причинени от двамата подсъдими.

Поради тази причина, молбата на представителя на кредитната институция, следва да се отхвърли.

Конфискация

На основание член 60 от НКК и 489 от НПКК се отнемат в полза на държавата компютърът (лаптопът), модифицирантите мини камери и 3.055,00 евро. Електронните устройства ще бъдат унищожени след влизане в сила на настоящото решение. Парите ще се преведат в полза на бюджета на Косово след влизане в сила на настоящото решение.

РАЗНОСКИ

На основание член 102, параграф 1 от Наказателно-процесуалния кодекс на Косово (НПКК) осъдените лица следва да заплатят разноските по делото на стойност 200 (двеста) Евро.

Съдебен секретар

EULEX Съдия

Жаклин Райън

Франческо Флорит

Правна защита:

Съгласно член 473, параграф 3 от Наказателно-процесуалния кодекс на Косово (НПКК), настоящото решение може да бъде обжалвано в срок от осем (8) дни от датата на връчване на писмената присъда.

